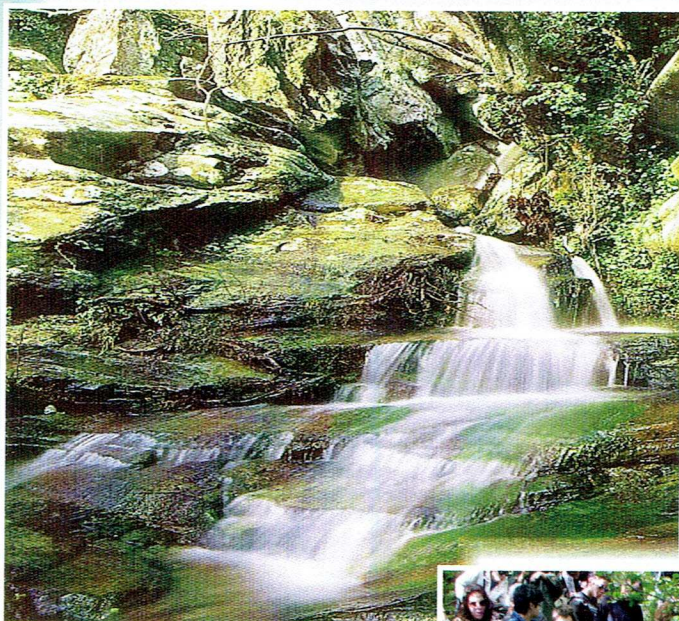
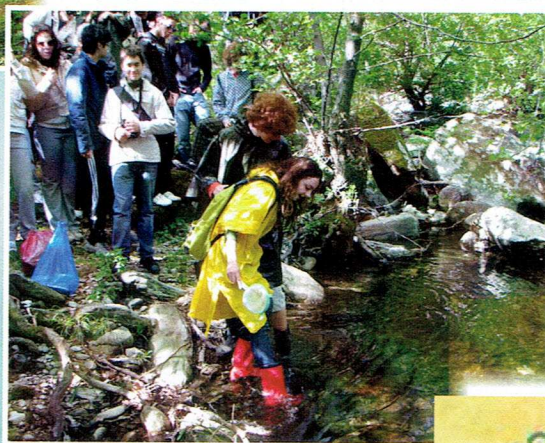

Πρόγραμμα Ανοικτών Περιβαλλοντικών Τάξεων «Καλλιστώ»

Κατηγορίας Πράξεων 2.6.1.ιβ, της Ενέργειας 2.6.9, του Μέτρου 2.6, του ΕΠΕΑΕΚ II

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥ (ΠΟΤΑΜΙΑ ΚΑΙ ΛΙΜΝΑΙΑ)

2ο ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ευχαριστίες

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους μαθητές και τις μαθήτριες της Α΄ Λυκείου Αλεξάκη Σ., Αντωνίου Η., Βουτσίδου Π., Γκιάτα Δ., Δανηλίδου Β., Δεμερτζή Ε., Ζιάμου Ε.-Λ., Ηλιάδου Φ., Ιορδανίδη Γ., Ιωαννίδη Κ., Καρακατσιανόπουλο Ι., Κασάπογλου Μ., Κατσουλίδου Β., Κεσόγλου Α., Κοντσίδη Ι., Κούλα Ε., Κώστογλου Κ., Κωτσιούδη Μ.-Ε., Λειβαδιώτου Σ., Μαρτίνη-Γιαννούλα Σ., Μήτση Α., Μπαξέ Ά., Μπισσάρα Γ., Μπουκουράγια Μ.-Κ., Μπουτσούκη Σ., Ναλμπάντη Χ., Παντοσίτη Γ., Παπασιλέκα Ι., Πάσχου Β., Πέτρι Τ., Ποϊριατζίδη Α., Πολυχρονιάδη Α., Σαββίδου Π., Σαρηγιάννη Δ., Σεβρικόζη Α., Στεφανίδη Χ., Στεφανίδου Μ.-Ε., Στύλου-Δανιόλου Α., Τζώτζη Ι. και Τσαλούμη Σ. καθώς και τους συνοδούς εκπαιδευτικούς Ε. Βέτσιο (Συντονιστή του προγράμματος), Μπιτσάνη Α. , Ποϊριατζίδη Ε. και Χριστάρα Γ. για τη συμμετοχή τους και τον ζήλο που επέδειξαν προκειμένου να φέρουν σε πέρας το περιβαλλοντικό πρόγραμμα που είχαμε αναλάβει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. «Είμαι στην Άνδρο», Απόσπασμα από το βιβλίο «Η ΆΝΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ».....σελ. 4
2. Εισαγωγικό Σημείωμα του Συντονιστή του Προγράμματος Ελευθερίου Βέτσιου.....σελ. 5
3. Το φυσικό τοπίο της Άνδρου.....σελ. 7
4. Η υδρογεωλογική εικόνα της Άνδρου.....σελ. 9
5. Ύδωρ...Υδρούσα. Αναζητώντας τις πηγές της Άνδρου.....σελ. 11
6. Ενημερωτικό Υλικό και Φύλλα Εργασίας.....σελ.16
7. Φωτογραφικό υλικό.....σελ. 34

« ΕΙΜΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΟ »

Ἡ ἀφετηρία ἦτο ἡ νῆσος Ἄνδρος τῶν Κυκλάδων – ἡ νῆσος ἡ ἔκπαγλος, ἡ βασιλὶς τοῦ Αἰγαίου, ἡ νῆσος ποῦ διὰ τὸν Ἄνδρᾶ Σπερχὴ ἦτο ἡ ὠραιότερα ὄλων τοῦ κόσμου, ἡ νῆσος ἡ γενέτειρα, ἐν τῇ ὁποία ἐπλαισιώθησαν, ἐτρέφησαν καὶ ἐβλάστησαν τὰ παιδικὰ του χρόνια καθὼς καὶ τὰ πρῶτα ἐφηβικά. Ὁ Ἕλληνας ποιητής, ἀκουμβῶν ἐπὶ τῆς κουπαστῆς τοῦ « Μεγάλου Ἀνατολικοῦ », μὲ τὸ βλέμμα του ἀτενίζον ἐπάνω ἀπὸ τὴν βαθυκύανον ἀπεραντοσύνην τοῦ ὠκεανοῦ τὸν γαλανὸν ὀρίζοντα, ἐβλεπε τώρα ἐνώπιόν του ὄχι τὸν Ἀτλαντικόν, ἀλλὰ τὴν εὐανδρον Ἄνδρον, ὅπως ἀναδύεται ἐκ τοῦ Ἀρχιπελάγους...¹

Σας καλωσορίζουμε στην Ἄνδρο

1. Απόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον "Ἡ ΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ"
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΑΓΡΑ-ΚΑΪΡΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

Εισαγωγικό Σημείωμα

Η ποιότητα ενός προγράμματος ορίζεται από το βαθμό στον οποίο αγγίζοντας ένα θέμα ενδιαφέρον μεν, αλλά συνήθως κοινότυπο, οδηγούμαστε, τόσο εμείς όσο και οι εμπλεκόμενοι μαθητές, να ανακαλύψουμε εκ νέου τις ρίζες μας, τις αξίες με τις οποίες έχουμε γαλουχηθεί, αλλά και τρόπους για να τις αναπτύξουμε περαιτέρω.

Αυτό που κίνησε το ενδιαφέρον μας στο 2^ο Πειραματικό Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης για το πρόγραμμα «Τα υδατικά οικοσυστήματα της Άνδρου (ποτάμια και λιμναία)» δεν είναι τόσο ο περιβαλλοντικός του χαρακτήρας, αν και η παιδεία των μαθητών στους κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος αποτελεί μια από τις σημαντικότερες προτεραιότητές μας. Είναι το γεγονός ότι οι μαθητές που κλήθηκαν να συμμετέχουν οδηγήθηκαν στο να ανακαλύψουν μόνοι τους τι είναι τελικά αυτή η χλιοειπωμένη λέξη «περιβάλλον», πόσο μας αγγίζει στην καθημερινή μας ζωή, πόσο στενά συνδεδεμένη είναι με την ιστορία μας, τους θρύλους και τις παραδόσεις μας, τι αντιπροσωπεύουν για όλους μας αυτές οι ρίζες με το παρελθόν μας και πως θα έπρεπε να τροποποιήσουμε την συμπεριφορά μας για να αγκαλιάσουμε με τη σειρά μας τον ευρύτερο χώρο μέσα στον οποίο ζούμε.

Τα θετικά πλεονεκτήματα από την εμπλοκή των μαθητών σε ένα περιβαλλοντικό πρόγραμμα είναι προφανή : μόνο όταν η νέα γενιά έρθει σε επαφή με τα περιβαλλοντικά προβλήματα, μπορούμε να ελπίζουμε στη λύση τους. Μόνο όταν οι νέοι «γνωρίσουν» και «γνωρίζω» σημαίνει ψάχνω, ανασηκώνω, ανακαλύπτω, πέφτω, περπατώ, ρωτώ, καταγράφω, δοκιμάζω τότε μπορούν να «αγαπήσουν». Και μόνο όταν «αγαπήσουν» θα βρουν τρόπους και θα μάθουν να προστατεύουν.

Η ανάπτυξη περιβαλλοντικής συνείδησης και η διαμόρφωση ενός νέου περιβαλλοντικού ήθους αποτελεί επιτακτικό αίτημα στην εποχή μας. Σήμερα που, βάσει των νέων συνθηκών ζωής, οι νέοι μας περνούν όλο και περισσότερο χρόνο μόνοι τους, καθοδηγούμενοι σχεδόν αποκλειστικά από το life style που προωθείται μέσα από τα ΜΜΕ και το Internet, σήμερα που η τεχνολογία καλλιέργησε συνθήκες που αυξάνουν αντί να μειώνουν τη μοναξιά του ατόμου, οι νέοι πρέπει όχι μόνο να βγουν έξω, αλλά κυρίως, να μάθουν να χρησιμοποιούν την έμφυτη τάση τους για περιέργεια και αναζήτηση, έτσι ώστε να αυξήσουν τις γνώσεις τους και να μπορέσουν, τελικά να δώσουν την ώθηση που χρειάζεται ο κόσμος για να βελτιωθεί.

Το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας δεν είναι μόνο το προϊόν ενός προγράμματος δράσης για το περιβάλλον· είναι το κέφι, η δημιουργικότητα, η φρεσκάδα της έρευνας, η περιέργεια της φιλομάθειας, το πνεύμα και η συλλογική προσπάθεια των μαθητών, που κλήθηκαν να θέσουν σε δοκιμασία τις γνώσεις τους για περιβαλλοντικά

ζητήματα, τις δημιουργικές ικανότητές τους και το όραμά τους για το μέλλον.

Θα ήθελα λοιπόν να συγχαρώ όλους όσους δούλεψαν στο πρόγραμμα αυτό και να τονίσω ότι η ευαισθητοποίηση των μαθητών σε περιβαλλοντικά προγράμματα είναι ένας τρόπος να συμμετάσχουν στην προσπάθεια δημιουργίας ενός καλύτερου «αύριο».

Ο Συντονιστής του προγράμματος

Ελευθέριος Λ. Βέτσιος

Ύδωρ.....Υδρούσα ! Αναζητώντας τις πηγές της Άνδρου

Ένα από τα γνωστά ονόματα της Άνδρου είναι και αυτό της Υδρούσας. Εμπνευσμένο από τον μοναδικό υδροφόρο της ορίζοντα, χαρακτηρίζει ένα νησί που σχεδόν ποτέ δεν του έλειψε το υγρό στοιχείο. Όλα της τα χωριά χτισμένα μέσα σε απάνεμες καταπράσινες ρεματιές, που μαρτυρούν την ύπαρξη τρεχούμενου νερού όλο το χρόνο και δημιουργούν

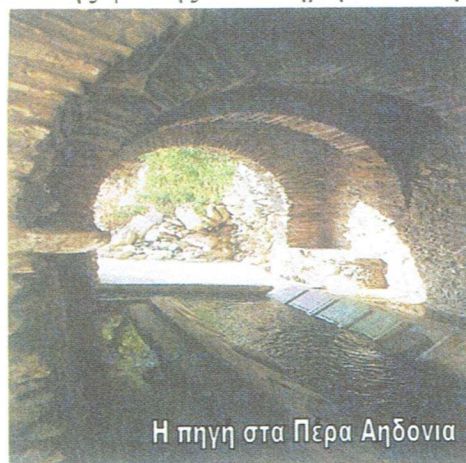
ένα μοναδικό τοπίο, που κάθε άλλο κυκλαδονήσι θυμίζει. Παλαιοί ανδριώτες λένε ότι πολλά από αυτά τα νερά έρχονται μέσα από υπόγειες μυστικές διαδρομές από το νότιο άκρο της Εύβοιας και το όρος Όχη. Έτσι η ομάδα των μαθητών με τους συνοδούς καθηγητές αποφάσισε να κάνει ένα διήμερο οδοιπορικό στα βουνά και στις ρεματιές της Άνδρου, ώστε να φτάσει στις πηγές και τα ποτάμια της, να πιει νερό και να σας δώσει μια εικόνα του υγρού στοιχείου του νησιού.

Με διάθεση εξερεύνησης και εξοπλισμένοι με φωτογραφικές μηχανές στα χέρια, ξεκινήσαμε το πρωί της επόμενης μέρας, μετά την άφιξή μας με το πλοίο της γραμμής στο λιμάνι του Γαυρίου από τη Ραφήνα.

Αποφασισμένοι λοιπόν να ζήσουμε στιγμές δροσιάς στα καταπράσινα κομμάτια του νησιού, κάναμε ένα μικρό πλάνο κι φύγαμε για το πάλαι ποτέ κεφαλοχώρι της Βόρειας Άνδρου, τον Αμμόλοχο. Εκεί, μετά από διαδοχικά κομμάτια ασφάλτου και χώματος φτάσαμε στη βρύση της Μουριάς. Η δαπάνη του κ. Λεωνίδα Δ. Καρακίτσου, πριν 124 χρόνια, φαίνεται να έπιασε τόπο αφού ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να είναι σε άριστη κατάσταση και να "ποτίζει" μεγάλο μέρος του χωριού. Λίγα μέτρα πιο πάνω συναντάμε τη βρύση του Γιαννάκη, κάτω από τον Πύργο του Πασά. Με λιγότερο νερό και όχι ιδιαίτερο διάκοσμο, έχει πολύ εύκολη πρόσβαση.

Ο δρόμος μέσα από τα κατάξανθα σπαρτά χωράφια, μας γυρίζει στο Γαύριο και από εκεί στο Μπατσί όπου θα πάρουμε το δρόμο για τα Ρέμματα. Ο δρόμος, καλός και ασφάλτινος, με διαδοχικές όμως στροφές, μας φέρνει μπροστά σε ένα πραγματικό πίνακα ζωγραφικής. Λίγο πριν τα Ρέμματα σε ένα κατηφορικό άνοιγμα του δρόμου, απλώνεται μπροστά μας όλη η κοιλάδα και απέναντι οι πλαγιές του όρους Πέταλον. Το θέαμα

εκπληκτικό, όλοι οι σχηματισμοί της ανδριώτικης φύσης σε πλήρη έκταση. Βουνά, κοιλάδες, πλατάνια δίπλα στο ποτάμι να μαρτυρούν το ταξίδι του νερού, και στο βάθος μια παραλία, μυστική και απόμερη. Απρίλιος, και το νερό στο ποτάμι δεν έχει ελαττωθεί πράγμα που αποδεικνύει ότι ο χειμώνας ήταν καλός, με έντονες βροχοπτώσεις. Η βλάστηση γύρω από το ποτάμι έντονη, σε σημείο που δυσκολεύεσαι να βρεις ουρανό, αλλά στην καρδιά του ανοιξιάτικου μεσημεριού είναι το μόνο που δεν σε νοιάζει! Η ώρα όμως περνάει και εμείς έχουμε πολλά να δούμε μέχρι το απόγευμα. Ο δρόμος μας περνά από τον οικισμό της Άρνης, μικρό χωριό χτισμένο πάνω στην καταπράσινη πλαγιά όπου κρύβει αρκετές ομορφιές και πολλές μικρές βρύσες. Η ανηφόρα προς τη Βουρκωτή μας βρήκε με ψιλόβροχο, πράγμα όχι σπάνιο για την περιοχή και με θερμοκρασία γύρω στους 15 βαθμούς πιο κάτω από τη θερμοκρασία επιπέδου θαλάσσης. Σε λίγη ώρα είμαστε στο μοναστήρι του Αγ. Νικολάου, όπου στο προαύλιο του φιλοξενεί την ομώνυμη πηγή από το 1560. Στο εσωτερικό του ναού υπάρχει αξιόλογο ξυλόγλυπτο τέμπλο, που διατηρείται σε καλή κατάσταση. Πολύ κοντά στο μοναστήρι συναντάμε τη διασταύρωση για το χωριό Κατακαλαίοι. Μια βόλτα μέσα στο χωριό θα σας αποκαλύψει μια υπέροχη χτιστή πηγή το νερό της οποίας λέγεται ότι είναι από τα καλύτερα της Άνδρου. Η θέα από εδώ είναι εκπληκτική αφού έχουμε μπροστά μας όλη τη Χώρα της Άνδρου και ακριβώς από κάτω μας το χωριό Αποικία, όπου ήταν και ο τόπος διαμονής μας, με την γνωστή σε όλους μας πηγή Σάριζα, με τη μονάδα εμφιάλωσης του ομώνυμου νερού. Εντυπωσιακό το λιοντάρι στην έξοδο του νερού, σε προκαλεί να απλώσεις τις χούφτες σου και να δροσιστείς. Μέσα στο χωριό, αλλά με λίγο περπάτημα, συναντάμε την περιοχή της Πυθάρας. Ένας μοναδικός σχηματισμός με φυσικές λίμνες και ρυάκια που μπορεί κανείς να τον χαρεί ακόμη και κολυμπώντας, αφού η ποσότητα του νερού είναι σχεδόν όλο το χρόνο αρκετή. Είναι ένας προορισμός που αξίζει να προγραμματίσει κάποιος να δει.

Η πηγή στα Πέρα Αηδονία

Στο δρόμο προς Χώρα, το κατάφυτο χωριό των Στενιών είναι η επόμενη στάση μας και η «Πεντάβρυση» στο κέντρο του χωριού. Το όνομα της το πήρε βέβαια από τις πέντε κρήνες που αναβλύζουν κρυστάλλινο νερό. Από ντόπιους πληροφορηθήκαμε ότι το χωριό μετρά περίπου 48 βρύσες, αν λοιπόν κάποιος έχει όρεξη για λίγο περπάτημα, θα αποζημιωθεί στο έπακρο. Όμως η μέρα δεν έχει ακόμη τελειώσει, παίρνουμε το δρόμο για τις Μαΐνητες όπου θα κάνουμε δυο στάσεις. Πρώτη στάση, οικισμός Μεσσαθούρι, με ίσως την πιο παλιά επιγραφή που

συναντήσαμε σε αυτό μας το οδοιπορικό. Χτισμένη το 1763 από τον ιερέα Δ. Μηνδρινό και ανακαινισμένη το 1890 από τον Ν.Κ. Εμπειρίκο, λιτή και απέριπτη κρύβει καλά τα μυστικά της μέσα στο πλακόστρωτο μονοπάτι που την ανακαλύψαμε. Η δεύτερη στάση στο χωριό Στραπουργιές μας αποκαλύπτει μια σπάνιας ομορφιάς γωνιά της Άνδρου, την πηγή της «Γκρεμνήστρας». Από ένα καθαρό μονοπάτι ανεβήκαμε στην πηγή. Και ιδού! Ένας τεράστιος κισσός σκαρφαλωμένος στο βράχο, στάζει νερό αφού ολόκληρος ο βράχος είναι μια πηγή! Ο καταρράκτης που φέρνει το νερό δίπλα του σε προκαλεί να χαλαρώσεις και να αφήσεις πίσω όποια κακή σκέψη. Το τέλειωμα της πρώτης ημέρας θα μας βρει στο χωριό Μαΐνητες και στα 7 του λιοντάρια που αναβλύζουν νερό κάτω από την εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, την «Κούμουλο» όπως λέγεται από τους ντόπιους. Πανύψηλα πλατάνια και καρυδιές κάνουν μια απίστευτη σκιά, που προσφέρει τη δροσιά στις ζεστές μεσημεριάτικες ώρες. Λίγο πιο πάνω και δίπλα στο «θεμέλιο» της εκκλησίας, η «Φουντάνα» και στο τέλος του δρόμου ένα πανέμορφο ρέμα με μικρούς καταρράκτες από τους οποίους ξεκινά η πορεία του νερού μέχρι το χωριό Λειβάδια.

Το πρωί της επόμενης μέρας θα μας βρει στο δρόμο για τον Πιτροφό, πέτρα και φως, ονομασία προερχόμενη από τα παλιά πέτρινα καμίνια στα οποία έσβηναν τον ασβέστη. Στην πλαγιά του βουνού στον Άνω Πιτροφό συναντάμε δυο βρύσες, του Συριζάνου και τη Βρύση Κάτω Ρέμα από το 1906 ενώ στο κέντρο του χωριού την ανακαινισμένη βρύση του Κασαμπά, χτισμένη το 1875. Η κουβεντούλα με κάποιον ντόπιο περαστικό δεν άργησε να έρθει δίνοντας μας την ευκαιρία να καθίσουμε για λίγο στα πετρόκτιστα πεζούλια γύρω από τη βρύση.

Κατηφορίσαμε και βγήκαμε στην περιοχή της Σταυροπέδας. Στο δρόμο με κατεύθυνση το Κόρθι και περίπου τέσσερα χιλιόμετρα από τη Σταυροπέδα συναντάμε τον Αγ. Γιώργη τον Φαράλη. Εκεί εκτός από την ομώνυμη πηγή υπάρχουν χώροι, στους οποίους μπορεί κανείς να καθήσει για κολατσιό μέχρι και να κάνει ολόκληρο πανηγύρι. Χτισμένος μέσα στο ρέμα με πολύ καλή συντήρηση και πεντακάθαρο νερό, είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για μια δροσερή στάση, μετά από τις βόλτες στις κοντινές παραλίες της Πλάκας και του Χαλκολιμιώνα. Ο χάρτης μάς δείχνει την περιοχή Τρομάρχια και τη Μονή που βρίσκεται εκεί. Στο δρόμο για το Στενό βρίσκουμε σήμανση, όπου μετά από 2 χιλιόμετρα χωμάτινης διαδρομής, μάς αποκαλύπτεται η Μονή Τρομαρχίων. Είναι αφιερωμένη στην Παναγία και γιορτάζει τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα. Μέσα στο ναό υπάρχει ξυλόγλυπτο τέμπλο και μαρμάρινες επιγραφές. Δυστυχώς, λόγω απουσίας μοναχών, παραμένει κλειστή. Πίσω όμως από το ιερό της, μία πετρόκτιστη βρύση μαρτυρά τα χρόνια δόξας της Μονής. Οδηγώντας προς το Κόρθι, ανεβαίνουμε στο χωριό Αηδόνια και πάνω στο δρόμο στα αριστερά μας συναντάμε μια εκπληκτικής ομορφιάς κατασκευή όπου μέσα

στεγάζονται τρεις κρήνες. Τα μοναδικά χρώματα που έχει το ρυάκι μας έχουν αφήσει άφωνους και το μόνο που ακούγεται είναι το κλήστρο των φωτογραφικών μηχανών. Το νερό ξεκινά από εδώ σχηματίζοντας ρυάκια και καταρράκτες για να ολοκληρώσει τη διαδρομή του στον κάμπο του Κορθίου.

Πιστοί στο πλάνο μας έχουμε να επισκεφτούμε άλλες δύο βρύσες μοναδικής ομορφιάς. Περνώντας από το Κόρθι και ανεβαίνοντας για το Βουνί, παίρνουμε το δρόμο για τη Μονή Παναχράντου. Περίπου δύο χιλιόμετρα πριν από τη Μονή, στην περιοχή Έξω Βουνί, συναντάμε ένα μονοπάτι όπου από μακριά φαίνεται να καταλήγει σε μια συτάδα πλατάνων. Αντιλαμβανόμαστε ότι είμαστε κοντά στο στόχο μας. Η βρύση της "Πετρένιας". Με τα πόδια περπατάμε το μονοπάτι και τρυπώνουμε κάτω από τη μεγαλοπρεπή σκιά του αιωνόβιου πλατάνου. Για τον περιπατητή είναι μια όαση δροσιάς μετά από μια δύσκολη πορεία στις πλαγιές του βουνού. Με πεζούλες για ξεκούραση και με ένα από τα πιο φημισμένα νερά της Άνδρου είναι κάτι το οποίο δεν έπρεπε να χάσουμε.

Η μέρα μας θα κλείσει με επίσκεψη σε ένα από τα μεγαλύτερα μοναστήρια της Άνδρου, τη Μονή Πανάχραντου, όπου εκεί θα βρούμε τις καλοδιατηρημένες βρύσες στο εσωτερικό του μοναστηριού. Αξιόλογα κειμήλια, λείψανα διαφόρων Αγίων καθώς και τμήμα της κάρας του Αγίου Παντελεήμονα, που μεταφέρθηκε από την Κωνσταντινούπολη το 1705 φυλάσσονται στο σκευοφυλάκιο της. Μετά την επίσκεψή μας στη Μονή της Παναχράντου πήραμε το στενό κατηφορικό χωματόδρομο για τη Φάλκα και από εκεί, μέσα από το Αλαδινού για τη Χώρα. Κάπου εδώ το οδοιπορικό μας τελειώνει με την αίσθηση ότι έχουμε δει ένα από τα ωραιότερα νησιά της Ελλάδας. Πλούσιο με εναλλαγή εικόνων που αφήνουν το ενδιαφέρον του περιηγητή αμείωτο κάθε στιγμή, μας απέδειξε ότι δικαιολογημένα κάποιοι κάποτε την ονόμασαν «Υδρούσα».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΥΛΙΚΟ

Στο πλοίο για Άνδρο 14/4/2008

Στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Κορθίου 16/4/2008

Στην Καίριο Βιβλιοθήκη

Οι μαθητές εν δράσει

Οι μαθητές ενημερώνονται στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Κορθίου

Οι μαθητές στην πλατεία του Αφανούς Ναύτη

Η Πράξη με τίτλο «Πρόγραμμα Ανοικτών Περιβαλλοντικών Τάξεων - Καλλιστώ» συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) και από Εθνικούς πόρους. Τα προγράμματα αυτά συντελούν στο πλαίσιο μιας ιδιαίτερης επικοινωνιακής σχέσης μεταξύ εκπαιδευτικών και των μαθητών με τη διδακτική μέθοδο της ενεργητικής διαδικασίας μάθησης σε ένα περιβάλλον, το οποίο παρέχει στους μαθητές ερεθίσματα για βιωματική αναζήτηση της γνώσης μέσα από την ομαδική δράση. Επιπλέον τα προγράμματα αυτά έχουν ως στόχο την περιβαλλοντική εκπαίδευση η οποία προσδιορίζει τους επιτεύξιμους μαθησιακούς στόχους για την εμπέδωση των περιβαλλοντικών εννοιών και την καλλιέργεια οικολογικών αξιών, στάσεων και συμπεριφορών οι οποίες επιτυγχάνονται μέσω καθορισμένων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων.